

Věrná

1512-1

Sazec Václav
Lukavec 40
P. Lovosice

TRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 45

V Žatci dne 30. listopadu 1951

Cena 8 Kčs

Stálá pracovní skupina - základní organizační a výrobní jednotka v JZD

Naše jednotná zemědělská družstva již na počátku výstavby uplatňovala určité formy organizačce práce. Byly to pracovní skupiny, které vykonávaly svěřené dílčí práce a po splnění těchto se rozpadly. Tím, že během hospodářského roku se na obdělávání určitých pozemků, ošetřování a sklizní kultur vystřídalo několik pracovních skupin v různém složení, byla porušována základní podmínka socialistické organisace práce, kde je třeba uplatňovat odpovědnost každého pracovníka i pracovní skupiny za vykonanou práci a svěřené výrobní prostředky. Několik družstevníků se podílelo během roku na výsledku práce a nebylo proto možno dobré či špatné výsledky práce přičítat určitému družstevníkovi nebo pracovnímu kolektivu. Je prozřejmé, že taková organisace práce nepřispívá k vnitřnímu upevnění JZD a docházelo často k porušování pracovní morálky. Rovněž četná nedorozumění mezi jednotlivými členy JZD, která se týkají převážně odměňování za vykonanou práci, byla na denním pořádku.

Naproti tomu jestliže družstevníci hned na začátku pevně si zajistí organisaci práce ve stálých pracovních skupinách a uplatní správné zásady socialistického odměňování za práci, pak daleko lépe a snadněji mohou zvládnout všechny pracovní a výrobní úkoly svého družstva.

Které jsou důležité základní podmínky socialistické organisace práce? Především nutno zdůraznit, že pracovní skupina v rostlinné i živočišné výrobě je základní organizační a výrobní jednotkou v JZD. Na ni závisí hospodářský úspěch celého družstva, jedině pomocí její dobré práce mohou být zajištěny mirové úkoly JZD. Proto tak velikou péčí věnují družstva jejímu sestavení.

Pracovní skupina, aby mohla plnit všechny plánované práce a ú-

koly, musí být stálá. To znamená, že musí mít přesně stanovený počet družstevníků. V případě, že v JZD je několik pracovních skupin, je nutno při jejich sestavení přihlížet k tomu, aby bylo dosaženo mezi jednotlivými skupinami rovnováhy v počtu pracovníků a jejich výkonnosti, při čemž je třeba hodnotit i stáří a schopnosti jednotlivců. Rozdělení do pracovních skupin se má provádět po dohodě se všemi družstevníky.

Dalším předpokladem úspěšné práce skupiny je stanovení pevného pracoviště. V rostlinné výrobě přidělí se skupině určitý počet hektarů a na těchto pozemcích skupina družstevníků má pracovat nejlépe po dobu celého pracovního postupu a v živočišné výrobě s určitým počtem hospodářských zvířat má pracovat nejméně 2—3 roky. Než třeba našim družstevníkům dokazovat, proč jednotlivé úseky pracovních skupin se nemají často měnit. Oni sami vědí a na vlastních zkušenostech se přesvědčili, že některá agrotechnická opatření (travopolní soustava, meliorace, správné střídání plodin a pod.) možno plně využít během několika let a projeví se též ve zvýšených výnosech, což je cílem každého správného agrotechnického opatření. Podobně různá hygienická a chovatelská opatření ve společných stájích nevedou vždy již prvním rokem ke zvýšení užitkovosti hospodářských zvířat. Pracovní skupinám nutno přidělit i potřebné výrobní prostředky, jako tažná zvířata, stroje a náčiní, budovy, stáje, krmiva, skladističky, kůlny a pod. a sice v takovém rozsahu a množství, aby odpovídaly jejím pracovním úkolům. Ošetření těchto výrobních prostředků svěřuje potom vedoucí pracovní skupiny určitým družstevníkům, kteří s nimi budou stále pracovat a starat se o jejich dobrý stav.

Konečně pracovní skupina má pracovat podle předem vypracova-

ného výrobního a pracovního plánu. Plánované výrobní úkoly mají být především prodiskutovány při sestavení vlastního plánu se všemi členy JZD, plánované hektarové výnosy a užitkovost zvířat mají být stanoveny na základě místních poměrů, kdy je třeba zvážit půdní kvalitu a chovatelský směr ustájeného materiálu, dále způsob ošetřování, stájovou mechanizaci a pod. Jestliže je celoroční nebo dílní plán družstevníky projednán a na členské schůzi schválen, potom vedoucí pracovní skupiny rozplánuje úkoly skupiny až na jednotlivce. Všechny úkoly musí pak být prodiskutovány se všemi členy skupiny, aby se plán stal plně majetkem každého družstevníka a aby všichni členové družstva věděli, jak mohou svojí dobrou a oběťovou prací přispívat k rozvoji celého družstva.

Nejde ovšem jenom o to, aby výrobní a pracovní plán byl sestaven, ale hlavně je nutno zajistit, aby se podle něj pracovalo a aby se stal pevnou organizační a hospodářskou oporou družstva po celý rok. Zabezpečit dobrou a pravidelnou kontrolu v družstvu je úkolem nejen představenstva a jednotlivých funkcionářů družstva, ale především všech poctivých členů JZD, kteří považují družstevní majetek za majetek svých vlastní, pečují o něj, neboť pracují na svém a proto i na výsledku své práce se také přímo podlejí.

Výhody takto ustanovené pracovní skupiny se brzo objeví. Družstevníci si dokonale osvojí práci, poznají všechny půdní vlastnosti svěřených pozemků, nebo potřeby a nedostatky hospodářských zvířat. Poznají, že za dobře vykonanou prací budou spravedlivě odměněni, neboť již se nebude předchozí špatný pracovník s nimi podílet na výsledcích jejich práce. Pomoci soutěže, zkvalitněním práce, hospodářším využitím pracovních a mechanických prostředků, dosa-

hují pak družstevníci daleko vyšších hektarových výnosů a vyšší užitkovosti hospodářských zvířat.

Jako důkaz, že dobrá organisačce pracovní skupiny přispívá k rozvoji družstva, upevňuje pracovní morálku družstevníků a zvyšuje životní úroveň všech členů, je možno ukázat na tomto příkladě: **JZD Kolešovice, okres Rakovník, je družstvem III. typu.** (Členy družstva jsou převážně volynští Češi; pozn. red.) Pro rostlinnou výrobu ustavili si již od jara tři stálé pracovní skupiny, které obdělávaly celkem 650 hektarů orné půdy.

Polní pracovní skupina s. Roller (volynští Češi; pozn. red.) pracovala společně po celý hospodářský rok na 210 ha orné půdy, z toho 28 ha chmelnice. Během celého období spolupracovalo na tomto stálém pracovišti 18 družstevníků, z toho 16 žen a 2 muži. Skupině byly též přiděleny potřebné výrobní prostředky, jako 7 páru koní a příslušné sroje a závesné náradí. Polní skupina pracovala podle dobře projednaného a schváleného celoročního plánu, který byl rozpracován na dílni plány pro práce žarní, žnové a podzimní. Nezapomněli ani na dobrou kontrolu plnění plánu, neboť každý den, zvláště ve špičkových pracích, vedoucí skupin spolu s představenstvem kontrolovali plnění úkolů a stanovili si další konkrétní úkoly pro příští den.

Dobré organizační zajištění práce v JZD Kolešovice projevuje se přiznivě ještě před konečnou bilancí hospodářského roku 1951. Ačko-

liv byla hodnota pracovní jednotky plánovaná ve výši 100 Kčs, byla plánovaná výše nejen dodržena, ale i o několik procent překročena, takže celkem na pracovní jednotku připadne kromě naturální asi 105 Kčs. Dosud družstvo vyplato zálohově 50% hodnoty z plánované peněžité částky na všechny odpracované jednotky a kromě toho též zálohově v naturálních půl kg pšenice a půl kg žita, takže družstevníci jsou spokojeni a jejich rodinní příslušníci dobře zabezpečeni.

Pracovní skupina však musí být nejen dobře vnitřně organována, ale záleží na tom, aby ve svém čele měla dobrého osvědčeného organizátora a hospodáře, který by práci skupiny dovedl nejen řídit a pružně usměrňovat, ale který by měl kladný poměr k celému kolektivu. Tento družstevník svými osobními vlastnostmi stává se pak vzorem všem členům pracovní skupiny. Proto v družstvech, kde výběru vedoucího pracovní skupiny věnovali náležitou pozornost, se ukazují dobré pracovní výsledky a družstvo jako celek i jednotlivci plní své úkoly a tato jednotná zemědělská družstva jsou dobrým příkladem a vzorem pro daleké okolí.

A opět můžeme si ukázat na příkladu polní skupiny v JZD Kolešovice, že vedoucí pracovní skupiny svými organizačními vlastnostmi a dobrými odbornými znalostmi, které vhodně dovede uplatňovat v zemědělské praxi přispívá k rozvoji družstva a úspěšné prá-

ci skupiny. Vedoucí polní pracovní skupiny Mikuláš Roller po převzetí vedení nad skupinou seznámil se spolu se všemi členy skupiny s půdními vlastnostmi svěřených pozemků, převzel dostatečné množství výrobních prostředků a vydal určil družstevníky pro jednotlivé pracovní úkoly. Vliv tohoto vnitřního organizačního upevnění skupiny se projevil ve spolehlivé práci a plnění denních úkolů celé skupiny. Neopomíjel denně navečer přejímat vykonanou práci a prodiskutoval s každým pracovníkem, co bude jeho úkolem příští den. Výsledek této dobré práce vedoucího skupiny dokazuje, že členové jeho skupiny utvořili stvrdlený pracovní kolektiv, který žnové a zvláště podzimní práce zvládá včas a dané úkoly řádně plnil.

Je jenom na družstevnících samých a člené dobré příklady to dokazují, že správně zavedená a uplatňovaná socialistická organizačce práce pomáhá k urychlení výstavy našich JZD. Zvyšuje se výrobnost práce, družstevníci poznávají nesporné výhody družstevní velkovýroby, dobré a v dostatečné míře mohou hmotně zásobovat své rodiny a jejich kulturní a životní úroveň stoupá. Přesvědčují se na vlastních příkladech, že i naše zemědělství se brzy vymaní ze zbytku neblahého dědictví předmnichovské agrární politiky a bude následovat velikého příkladu a vítězství Sovětského svazu a mistrů vysokých sklizní — sovětských kolchozníků.

—tmz—

Dobrá práce družstevníků z Újezda

JZD Újezd, v okr. Zábřeh na Moravě je vzorným příkladem pracovního kolektivu všech poctivých družstevníků. Jejich práce je nejlepší propagací socialistického zemědělského hospodaření. Družstevníci, z nichž mnoho je volynští Češi, uplatňují své zkušenosti ze Sovětského svazu. Družstvo, složené z malých a středních rolníků, obhospodařuje 265 ha orné půdy a má 64 členů. V družstvu pracují dvě čety po 12 družstevnících na svěřených jim úsecích. JZD Újezd pod vedení předsedy soudruba Valoucha skutečně ukazuje cestu malým a středním

rolníkům v hospodaření na velkých scelených lánech. Družstevníci nejen skončili žně včas a dobré, ale zároveň splnili i své dodávky nad sto procent. Po skončení žnových prací začali s organizací podzimních prací, které mají již dokončeny. Křížově zaseli 6 ha pšenice a 2 ha žita. K zvládnutí úkolů ve žnich i v podzimních pracích jim pomáhala soutěž, kterou vzornou spoluprací i ukázností všech družstevníků ve žnich i v podzimních pracích vyhráli. Po skončení podzimních prací připravují družstevníci adaptaci kravína pro spo-

lečné ustájení dojnic. Svěpomoci si družstevníci vybudují i výkrmnu pro 40 až 50 prasat a stáj pro 40 kusů prasnic. Na STS si vyškolilo dva členy družstva, kteří pracují nejen v Újezdě, ale i v ostatních obcích velmi dobře a propagují úzkou spolupráci STS a JZD. Stanice umožňuje družstevníkům získat zkušenosti dobrých pracovníků. Újezdští družstevníci svým kolektivem jsou příkladem ostatním družstvům v okrese a názorným příkladem malým a střed. rolníkům, že na větších lánech se nechá lépe hospodařit a dosáhnout vyšších výnosů.

Politika USA v Organisaci spojených národů

Hlučný život valného shromáždění OSN počíná přicházet do svých obvyklých standartních kolejí. V sálech plena a výborů se pronášejí řeči, které se hned zahycují na zvukový pás a rozšířují se telegraficky, telefonicky a rozhlasem do všech konců světa. Milovníci statistiky už vypočítali, že během zasedání bude proneseno méně než pět a půl milionu slov a že drtivá většina těchto slov bude pronesena anglicky. Pařížské listy netají, že celou tuhohoru propagaci mašinu zmontovali do chodu američtí odbornici, kteří doufají, že vytulkou z tohoto zasedání nějaký politický kapitál.

V předečer zasedání valného shromáždění americký senátor Douglas vyložil v časopise „Foreign Affairs“ svůj návrh reformy této organizace. Jak sám otevřeně napsal, cílem této reformy je odstranit každou možnost, že by byl přijat jakýkoliv návrh vycházející od SSSR. Douglas zejména žádá, aby se Rada bezpečnosti usnášela většinou iří z pěti hlasů svých stálých členů a otevřeně vysvětluje, že to umožní USA, Velké Britanii a Francii, aby vždy „vystupovaly společně a odmítly každý nezádoucí návrh“. V případě, že by tato trojčlenná aliance se zhroutila, že by z ní Francie vystoupila, USA by podle mínění senátora Douglase nezbylo nic jiného než opustit OSN.

Mr. Douglas takto s cynickou otevřenosí, jež je americkým senátorům vlastní, ukázal před celým světem, proč USA potřebují OSN. OSN se jim hodí, dokud jí mohou používat jako své poslušné zbraně; OSN by jim už nebyla po chuti, kdyby se měly postavit na roveň jiným státům.

Zatím se americkým politikům líbí sčítat a přepočítávat hlasy závislých zemí, které mají v kapse. Achesona asi baví poslušnost vycvičených diplomatů zemí zúčastněných na atlantickém paktu a začleněných do latinsko-amerického bloku: stačí, aby hvízdl a tito diplomati odhlasují cokoli. Tak tomu bylo zejména na plenárním zasedání valného shromáždění 13. listopadu, kdy tato „většina“ bez rozmyslení dala na denní pořad valného shromáždění body, hodící se delegaci USA, body vypočtené na nové zostření mezinárodní situace a odmítlá pojmit do něho body, jejichž projednání by přispělo ke zmírnění mezinárodního napětí.

Avšak zdánlivá snadnost, s jakou USA až dosud mohou získat pro kteroukoliv věc „většinu“, která jich je poslušna, uvádí americké diplomaty v omyl. Američtí diplomaté zapomínají, že valné shromáždění nepracuje za zavřenými dveřmi, nýbrž před očima celého světa. A hrubá práce, která nezměnitelně charakterizuje všechny tyto americké manévry, vyvolává vždy větší rozhořčení nejen v pokrových kruzích, ale i v buržoazním prostředí západoevropských zemí. Veřejnosti, sledující práce valného shromáždění, byl 13. listopadu podán klasický příklad hrubé americké práce: Acheson donutil svou „většinu“, aby do denního pořadu pojala německou otázku. Mezi žurnalisty a v obecenstvu se otevřeně mluvilo o tom, že Američané jsou pro zřízení „komise OSN“, která by „prozkoumala a zjistila, zdali jsou v Německu dány podmínky, nutné pro provedení svobodných voleb“ jen proto, aby bylo zmařeno sjednocení Německa a aby jeho západní oblasti byly ještě silněji připojovány k vojenskému vozu atlantického paktu.

Je všeobecně známo, že ve všech končinách Německa roste touha po obnovení jednoty země, jež byla násilně porušena anglo-americkým blokem. Ale takové řešení německé otázky není po chuti americkým útočníkům, kteří si oblíbili západní Německo jako jedno z hlavních nástupišť k válce proti SSSR.

Nepřipustit sjednocení Německa! To je úkol, který dávají nové diplomacie neagresivnější americké kruhy. To je důvod, proč Acheson, Eden a Schuman dali na denní pořad svůj návrh na zřízení „komise OSN pro Německo“. Jediná podminka, pod kterou jsou hotovi svolit k tak zvanému sjednocení Německa, je „zapojení celého Německa do západního systému“, to jest rozšíření bonnského režimu na celé německé území. Otevřeně to prohlásil již 18. října t. r. americký vrchní komisař Mac Cloy a 9. listopadu to opakoval jeho sluha Adenauer. A nejen to, chtějí ještě více: Adenauer prohlašuje, že v jeho výjednávání s vrchními komisaři západních států připravovaný návrh dohody stanoví, že „západní spojení uznají právo západního Německa sjednotit se s — územím, ležícím na východ od linie Odra—Nisa“.

Bylo by možno nevšimnout si tohoto odvetného blouznění Hitlero-

vých epigonů, kdyby za touto připravovanou dohodou nestál vláda USA, Anglie a Francie, které v době tak nedávné potvrdily svými podpisami svůj slavnostní závazek podporovat nesporné právo polského národa na jeho odvěké kraje.

Američtí útočníci se tolik bojí, že by se Německo mohlo sjednotit a stát se celistvým mírumilovným státem a jejich diplomatické síly jsou tak bezmocné, že neváhali upakovat starý trik, který před těmi roky skončil pro ně naprostě blamáži. Už r. 1948, kdy v Paříži se konalo třetí zasedání valného shromáždění, pokoušeli se přece, porušujíc statut OSN, zatahnout německou otázku do Organisace spojených národů.

Višinskij připomněl ve své řeči 13. listopadu, k čemu to vedlo: po několika neplodných schůzích Rady bezpečnosti německá otázka musila být postoupena místu jediné kompetentnímu Radě ministrů zahraničních věcí, která také učinila řadu konkrétních usnesení. Nyní je německá otázka zatahována do valného shromáždění, při čemž se znova porušuje statut OSN a paruší se právě ty mezinárodní dohody, o jejichž nutném respektování tak obširně před několika dny mluvil britský ministr zahraničních věcí Eden.

Nemůže být žádne pochyby o tom, že také tentokrát se americká „většina“ bude blamovat. Jen je pravda, hrubě pracují páni američtí diplomati. Hned od prvních dnů práce OSN popudili proti sobě širokou veřejnost, která si vážně přeje zmírnění mezinárodního napětí a dožaduje se od OSN konkrétních kroků k zachování míru. Tím větší sympatie budí v širokých francouzských kruzích konkrétní program za mír, který předložila valnému shromáždění sovětská delegace.

Dokončit setí ozimů a provést hlubokou orbu

Zpráva Ústřední komise pro zemědělské práce

Sklizeň okopanin je skončena již ve všech krajích republiky. Hlavním úkolem ze zbývajících podzimních prací je co nejrychleji dosetí zimné pšenice a hluboká orba.

Ústřední komise pro zemědělské práce žádá proto všechny naše družstevnky, pracovníky státních statků, strojních stanic i ostatní zemědělce, aby zbývajícím úkolům věnovali plnou pozornost a dokončili je co nejdříve.

Setí pšenice je třeba dokončit v nejbližších dnech, nejpozději však do 30. listopadu t. r. Pšenici osejeme též všechny plochy, na něž nemohlo být již zaseto žító. Osev provedeme křížové, poněvadž tak budeme mít záruku lepšího zakořenání i vzejtí.

Všechny zaseté plochy obilovin ještě překontrolujeme, poněvadž plánované plochy musí být zasety na 100%.

Stay ozimů je vcelku dobrý, přesto však budeme přihnojovat všemi potřebnými hnojivy, aby ozimy ještě zesílily a lépe překaly zimní období.

Výběr a školení inseminačních techniků

Pětiletým plánem se ukládá našemu zemědělství zvýšení živočišné výroby. To znamená, že je nutno značně zvýšit a hlavně ozdravit naše chovy. Inseminaci urychleně ozdravíme a zkvalitníme naše chovy. K provádění inseminace je potřeba zvláště schopných, zodpovědných lidí, kteří mají lásku k hospodářským zvíratům. Není to lichá práce, ale je zajímavá a vyzaduje technických schopností. Neustále vyzýváme nové zájemce k této službě, přijímají se uchazeči z řad dělníků, malých a středních rolníků. Každý zájemec má možnost se okamžitě přihlásit na kterékoli inseminační stanici. Je-li uchazeč přijat, nastoupí na určenou stanici 4–6 týdnů na předběžnou praxi se uchazeč sám rozhodne, či v terénu. Uchazeč je přidělen na nejbližší stanici jeho bydliště, aby nebyl odložen od rodiny. I tažto zavícná praxe je honorována. Po seznámení se s prací a nabytí čisticích zkoušeností z předběžné praxe se uchazeč sám rozhodne, či cíli nadále pracovat jako inseminační technik. V případě, že sám uzná, že se k práci inseminačního technika nehodí, má volný odchod k původnímu povolání. Když se uchazeč rozhodne pro práci v

hluboká zimní orba je základem příští úrody. Proto musíme včas a kvalitně zorat všechny plánované plochy ještě na podzim. Tempo orby zvýšime tak, abychom orbu skončili nejpozději 7. prosince t. r. Hlubokou orbu budeme zároveň zaorávat hnůj. Na STS ve všech krajích je nutno zvýšit používání předradlicky.

Stejně jako pro obiloviny, bude me urychleně provádět i orbu pro chmelnice, vinice a orbu luk. Při této práci musí být plně využity pásové traktory.

Splnění úkolu hluboké orby musí orgány lidové správy i vedení stanic věnovat co největší pozornost. Všechny závady a překážky je nutno odstraňovat okamžitými zásahy. Je zejména třeba, aby kraje, okresy a obce vypracovaly denní plán úkolu hluboké orby, aby jeho plnění soustavně a denně sledovaly a podle potřeby přesunovaly traktory nebo potahy tak, aby plán orby byl plně rovnomořně na celém katastru. Vedení stanic spolu s lidovými orgány bude též podporovat a rozvíjet soutěžení,

které velmi pomůže ke splnění plánovaných úkolů. Je nutno dbát též na to, aby traktory byly plně využity. To znamená, aby byla dodržována pracovní doba a aby bylo pracováno v nočních směnách nebo v prodloužené pracovní době.

V krajích, kde dodržují tyto zásady, plní dané úkoly dobře.

Ústřední komise pro zemědělské práce žádá, aby neprodleně byla sklizená zbývající sazečka cukrovky a ihned rádně uložena do krechty. Před příchodem zimy je třeba ještě překontrolovat všechny krechty brambor i sazečky, zda jsou v takovém stavu, aby brambory a sadba zakrechťováním nebyly poškozeny.

Zbytky sklizené cukrovky je nutno okamžitě odvézt do cukrovaru, poněvadž kampaň již končí.

Ústřední komise doporučuje všem místním, okresním i krajským orgánům lidové správy, vedení STS i ostatním zemědělcům a zemědělským pracovníkům, aby zbývajícím úkolům podzimních prací věnovaly takovou péči a pozornost, aby byly všude včas skončeny.

Jaké poplatky z drobného zvířectva

V poslední době se rozšířují po okresech zprávy o zavedení vysokých daní, které mají být vybírány z drobného hospodářského zvířectva, koz, králíků, drůbeže atd.

Tyto zprávy se nezakládají na pravdě. Zádné daně se vybírat nebudu a ani se o tom neuvažovalo.

Jaké poplatky se tedy vybírají? Dne 27. 2. 1951 byla vydána vyhláška ministerstva zemědělství č. 141, podle které se stal chov koz součástí plánu na zdokonalení živočišné výroby v našich zemích. Podle této vyhlášky chovatelé hradí poplatek za zapouštění koz, tak zvané skočné, ve výši 70 Kčs, které vybírá MNV.

Podle § 50 odst. 1 této vyhlášky, snižuje se tedy poplatek za zapouštění koz, který byl před vydáním zákona vybírá soukromníky — držiteli kozíků a činil 80 až 100 Kčs z kozy.

Zůstává jen poplatek za potvrzení o původu, za povolení připouštění, za zápis zvířat do plemených knih, za vydání průvodního a zdravotního listu.

VOLYNSKY ZPRAVODAJ

Zprávy svazu

Na četné dotazy našich krajanů sdělujeme, že otázka úhrady za pohledávky reemigrantů z Volyně podle odhadů smíšené čs.-sovětské reemigrační komise, provedených na základě Dohody mezi vládou ČSR a SSSR ze dne 10. 7. 1946, nebyla dosud vyřešena. Ani zálohy na tyto pohledávky se neposkytuji. Prosíme proto krajanov, aby upustili od stálých urgencí a žádostí v této věci. Svaz Čechů z Volyně pořádá za jednu ze svých hlavních povinností učiniti vše pro brzké vyřízení této důležité záležitosti.

Pátráme po nynějším místě pobytu Růženy Kajnerové, roz. Vlkové, nar. 1898, jejíž poslední pobyt na Volyni byl Nové Ivančice, okr. Vladimír Volynský.

Jakoukoliv zprávu o jmenované zašlete na adresu Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Jedná se o důležitou záležitost.

Poradna svazu

Dotaz:

Bydlím v obecním domku a obec mi jej nechce přidělit do vlastnictví. Je tento postup správný?

Odpověď:

O přidělení obecního domku do vlastnictví nemůžete žádat v případě, že tento domek byl bývalým Osídlovacím úřadem a Fondem národní obnovy přidělen do vlastnictví obci. Patří-li domek obci, jste povinna platit nájemné z obydlených místností. Domníváte-li se, že domek není vlastnictvím obce a že Vám jej MNV nechce přidělit z jiných důvodů, obraťte se se stížností na krajský národní výbor, referát VII/7.

Krajanka, která zaslala Svazu Čechů z Volyně dotaz ohledně placení splátek za usedlost, žádáme, aby sdělila své jméno a adresu, poněvadž jinak ji nemůžeme v jejím případě poradit.

V tomto roce dožívají se naši drazí rodiče Barbora a Josef Kunovi z Bryšče na Volyni, nyní bytem v Čínově, okr. Žatec, svých 63 a 68 let.

Do dalšího klidného života hodně zdraví, spokojenosti a štěstí jim přeji

synové, snachy a vnoučata

Oznámení. Všem přátelům a známým oznamujeme, že u příležitosti pátého výročí dne, kdy došlo k srdečnímu úrazu našeho drahého syna Bohumila, bude odsouzena v pravoslavném chrámu Páně v Žatci v neděli dne 11. prosince 1951 o 11. hodině dop. panychida.

Prosíme všechny, kdo ho měli rádi, aby mu s námi v tuto hodinu věnovali ve svých srdcích tichou vzpomínku a popřáli jeho duši věčného klidu.

Truchlicí rodiče Liškovi

Hledám usedlost, jednu větší budovu nebo dva menší domky v dobrém stavu, se zahradou, menší výměrou pole a louky, kde by se mohla držet kráva a prase. Nádraží až autobusové spojení. Vladimír Sýkora, Jindřichova Hora č.p. 43, p. Nemanice u Domažlic.

Na stavbu pomníku v Olbramovicích vol. Čechům, padlým ve druhé světové válce přispěl částkou 500 Kčs br. Václav Novák z Polushova č.p. 14 u Olomouce.

Za příspěvek srdečně děkuje

Výbor

Různé zprávy

Památník padlým sovětským a československým vojákům v Sokolově

Ve vesnici Sokolovo v Charkovské oblasti byl postaven monumentální památník u hrobů sovětských a československých vojáků, kteří padli v bojích za osvobození Charkova v r. 1943. V jednom ze společných hrobů je pochováno 21 československých vojáků, mezi nimi kapitán Otakar Jaroš, kterému byl výnosem Presidia Nejvyššího sovětu udělen titul Hrdiny Sovětského svazu.

Pracující Charkovské oblasti uctívají památku padlých bojovníků, zesobňujíci pevnou bojovou družbu národu Sovětského svazu a Československa. Památník byl vybudován z rozhodnutí výkonného výboru charkovského oblastního sovětu pracujících. Představuje vojáka s obnaženou hlavou, který drží v ruce automat. Socha měří tři metry a podstavec sochy čtyři metry. Hroby jsou upraveny jako kamenné hrobky. Na každé hrobce jsou upevněny bronzové pamětní desky s nápisem. Památník byl odhalen v den 34. výročí Velké říjnové revoluce.

Hudební škola v Žatci pod záštitou osvětové besedy uctí památku 110. výročí narozenin Ant. Dvořáka koncertem z jeho skladeb ve středu 28. listopadu 1951 o půl 8. hod. večer v Městském divadle v Žatci.

Účinkují: akademický malíř Čeněk Fousek, koncertní a operní pěvec z Prahy a mistr Jaroslavauerštejn na housle.

Krajana, který se zajímal o vyučování ruštiny v rámci lidových kursů, pořádaných Svazem čs.-sovětského přátelství, žádáme, aby uadal svoji adresu. Jinak na jeho dotaz nemůžeme odpovědět.

PEČUJTE O SVÉ ZDRAVÍ

O původečných nemocí - bacilech a virech

Infekční nebo nakažlivé nemoci jsou tak staré, jak staré je aši lidstvo a celý živočišný svět. Nasvědčují tomu nejen dávné kroniky, ale také vykopávky starých, následkem onemocnění změněných kostí a jiných částečně zachovalých orgánů.

Nevíme však prakticky o jejich původu. Nevíme, jak povstaly. Na tuto zajímavou otázku medicina ještě neodpověděla. Naučili jsme se teprve koncem minulého století postupně poznávat příčiny mnoha infekčních onemocnění — bacily a v poslední době též viry.

Jména prvních objevitelů jako Pasteur, Koch a jiných zapsala se zlatými písmeny do dějin lékařství a lidstva. — Známé slovo bacil označuje nepatrného, holým okem neviditelného živočicha, nějaký maličký vesměs jednobuněčný a živý organismus, neb jak to říkáme všeobecně v medicině — mikroorganismus.

Velikost těchto mikroorganismů není stejná, lze ji měřit v mikronech, t. j. tisících milimetrů. Závisí od druhu a stáří určité bakterie, může činit několik mikronů, průměrná délka čini 5 mikronů a šířka 1 mikron. Lze je spatřit jen drobnohledem, přístrojem, který za pomoci zvláštních skel zvětšuje zorné pole několik set až několik tisíckrát. Bakterie jsou lépe viditelné, když se obarví speciálním způsobem na pedložním skličku.

Tvar bakterií je různý. Od jednoduchých kulatých forem jako tečky, zrnka máku nebo malých fazoli, přes formy el'psovité, kýjovité, hůlkovité - někdy podobné hřebíkům, až k malým, spirálovitě svinutým a živě se pohybujícím vlákénkům. Některé druhy mají pouzdře, některé řasinky (v různém množství).

Množí se velmi rychle za vhodných podmínek. Lidský organismus bývá dobrou půdou pro růst bakterií. Naši bakteri-

ologové dovedou však pěstovati choroboplodné bakterie na umělých půdách, na př. synthetických, rostlinných — jako nálevy ze sena, řízky z bramborů, dále půdy s živočišnými produkty jako pepton, mléko, zluč, krev, vejce a žloutek.

Mjr. MUDr. Vladimír Dušek

Na těchto půdách nalitych do zvláštních nádob a uložených v thermostatu, vyrostou již za několik hodin, někdy až za několik dnů nebo týdnů (na př. bacil tuberkulosy) kolonie bakterií, charakteristické svým vzhledem pro ten který druh, což je důležitou rozlišovací diagnostickou známkou.

Působení bakterií na organismus není stejné. Zhruba lze rozdělit bakteriální svět do dvou skupin. Do první patří choroboplodné bakterie, které způsobují ve styku s organismem za vhodných okolností různá onemocnění. Do druhé zase bakterie nepathogenní, t. j. takové, jenž chorobu způsobit nemohou, a které žijí v organismu a jsou dokonce pro něj prospěšné, na př. bakteriální flora zažívacího traktu. Nelze se tedy vždy dívat na bacil jako na nepřitele lidstva. Je nutné si uvědomit i jeho kladné stránky pro lidské zdraví. Sluší zde také vzpomenouti velkého významu bakterii v některých odvětvích průmyslu a zejména kvasné chemii.

Kromě bakterií existují ještě další původci infekčních chorob lidských a zvířecích — viry.

Jsou mnohonásobně menší než bakterie, obyčejným drobnohledem neviditelné. Lze je pozorovat jen ve zvláštním elektronovém drobnohledu. Pronikají ve většině případů nejhustším filtrem, jež má člověk k disposici. Virus se množí jen v živé tkáni, nikoliv na umělých půdách. Je výlučným parazitem.

Jistý druh nefiltrabilního víru — rickettsie — je nejpravděpodobněji příčinou skvrnité

ho tyfu. Skvrnivka je skoro výhradně přenášena vši šatní. Veš se nakazi krví nemocného, rickettsie se u ní vyvíjejí v žaludečních epitheliích — v buňkách zevní vrstvy žaludeční výstelky, odkud prasknutím se dostávají do žaludečního obsahu. Nákaza — infekce se dostává do organismu defekty, které veš zanechává na kůži. Jiné druhy rickettsi jsou přenášeny blechami, klíšťaty, polními myšmi a pod. a jsou příčinou různých druhů skvrnivek. Zde nutno vzpomenout též rickettsii volyňskou, která je považována za příčinu zákopové čili volyňské horečky, postihující zejména v první světové válce bojující armády na frontě.

Jiné druhy virů způsobují na př. spalničky, spálu, chřipku, slintavku, dětskou obrnu, vzteklinu, infekční žloutenku — onemocnění dnes velmi rozšířené po naší republice.

Nákaza choroboplodnými bacily a viry se uskutečňuje různými způsoby. Je to předně kapénková infekce čili přenos bakterii vykašlanou, drobně rozptýlenou slinou a hleny, pak přímým stykem a nakaženým jedincem, stravou, v létě zejména nemýtým ovocem, nečistou vodou a nápoji, špatně vyvařenými injekčními jehlami a lékařskými přístroji, hmyzem, oblekem, poraněním a pod.

Při poraněních, zejména hlbokých — nutno vždy ránu důkladně očistit, odstranit tržné, čárovité okraje se sraženou krví, neboť zde se nejlépe daří bacilum, zejména anaerobním, t. j. takovým, které rostou a žijí oproti jiným při úplném nedostatku vzduchu. Nejtypičtějším a nejnebezpečnějším je zde bacil tetanu a plynové sněti.

Tetanus je těžké až smrtící onemocnění, projevující se poštižením nervového systému s následujicími tetanickými křečemi. Bacil tetanu produkuje jedy — toxiny, které působí právě na nervová centra. Nález se v přírodě velmi často

Popisy českých osad na Volyni — Kvasilov

Podle vyprávění starších občanů Kvasilova zpracovala Marie Tomášová

4. pokračování

V neděli svatodušní roku 1873 byla v hostinci „U Rajchů“ společnost a tu se pět občanů dohodlo, že se půjdou podivat, co se děje na t. zv. „zadních polích“. Když tam přišli, uviděli v dolině celý tábor asi paděstí vozů a u prostřed hořel oheň. Ukrajinci si hověli kolem ohně, zatím co asi přes sto koní se páslo v českém obili. Češi začali vyhánět koně z obili a chtěli jich několik zahnat do vsi. Tu se Ukrajinci na ně vyřitili, dva z nich, Kačera a Valentu, chytili a svázali, ostatním třem se podařilo utéct. „U Rajchů“ způsobili poplach, když se vratili celí udýchani. Asi dvacet občanů, ozbrojivých se obušky, tyčemi z plotů a pod., odebralo se na pole pod vedením učitele Kysely. Nejdříve začali vyjednávat, ale to nevedlo k cíli a tak se strhla rvačka. Kvasilovští nejdříve osvobodili „zajatce“

Kačera a Valentu, kteří dali o sobě znát křikem. Ukrajinců bylo přes padesát, Čechů jen dvacet pět. Nejdříve pracovaly jen pěstě, tyče a rozdávaly se rány po zádech a po nohou. Když ale Ukrajinci vzali rozporky ba i ohoje od vozů, začala bitva na život a na smrt. Učitel Kysela dal rozkaz: „Bratři, bijte ze všech sil, já starosta vám to dovoluji.“ A nastal takový boj, že křik zápasících nesl se tichou letní nocí až do Kvasilova. Netrválo to ani celou hodinu a Ukrajinci se dali na útek. Nikdo nebyl zabito, pouze jeden Ukrajinec byl těžce raněn, takže si poležel pět měsíců, než se uzdravil. Češi se s triumfem vrátili do hospody a své vítězství patřičně oslavovali. Ukrajinci teprve druhý den se odvážili na místo bitky pro rozplášené koně a vozy. Avšak téhož dne šli žalovat do Rovna a k večeru při-

jel vyšetřující soudce s policií. Kvasilovští chybali, že nevysoupili sami jako žalobci a tím jaksi přiznávali svou vinu. Nejprve se nechtěl nikdo přiznat k účastenství v bitvě, když ale policie chtěla zatkout starostu (kterým byl Jan Zach), neboť všichni Ukrajinci svědčili, že starosta dal Čechům rozkaz, aby bili, tu se někteří přiznali. Tento soud trval šest let. Na rozsudek okružního soudu podali kvasilovští odvolání „suděboj palatě“. Soud žádal, aby prozradili, kdo zranil toho Ukrajince jménem Bulavského, ostatní že budou osvobozeni. Kvasilovští občané ze solidarity to však neudělali. A tak 27. října r. 1879 dvacet pět občanů nastoupilo trest. Někteří na tři měsíce, někteří jen na 14 dní. Od „Novodvorské bitvy“ plynul život kvasilovských osadníků zvláštních událostí. (Pokrač. příště.)

ve formě spor, jež jsou velmi odolné vůči zevním škodlivinám a snesou vyschnutí po mnoho let. Zdrojem tetanové infekce je zažívací trakt býložravců, kde běžně a skoro trvale jsou nejen spory, ale i vegetativní formy. Bacil tetanu se nalézá stále v hnoji koňském, ve hnojené půdě, v prachu silničním (a tudíž i na botách, ve špině za nehty a pod.). Tetanová infekce vnikne do těla při poranění zejména hospodářskými nástroji, bodnutí trnem, kopnutí koněm. Vnikne-li do rány spora, najde tam příznivé podmínky; přemění se ve formu vegetativní, tato se pomnoží, produkuje toxin a může vyvolat tetanus i po delší latenci době.

Jaké jsou způsoby obrany proti choroboplodným bacilům?

Je to především lidský organismus sám, který se dovede velmi dobře bránit dík vrozené nebo získané imunitě. Immunita je vzdornost organismu proti zevní škodlivině, zejména proti infekčním chorobám. Vzniká tvorbou protilátek — „protijedů“ v určitých tkáních a orgánech, které ničí a likvidují vyvíjející se a do těla vniklé bacily.

Tuto vlastnost využila medicina k přípravě různých léčebných sér. Od lidí, kteří prodě-

lali infekční onemocnění, neb zvírat, kterým byly úmyslně naočkovány některé choroboplodné zárodky, se odebere krev a odstraní se z ní krvinky. Zbylé sérum, obsahující protilátky se sterilně chrání v ampulkách. Používá se k léčení různých infekčních chorob, jako tetanu, záškrty a pod.

Na podobném principu je založeno očkování proti tyfu, neštovicím a v poslední době též tuberkulose, jež se provádí zejména u dětí ve všech okresech ČSR. Nanáší se na kůži nebo do kůže určité množství usmrcených nebo zvlášť připravených (ošabených) bakterií, na které organismus reaguje místně a celkově, zejména však tvorbou protilátek, které jej chrání před eventuálním skutečným onemocněním.

Další zbraní, kterou má člověk k disposici v boji s bacily, je schopnost zvýšit teplotu až na 41—42° C i více, při které jsou bakterie méně odolné a ve svém zhoubném účinku ochabují. Jení proto vždy správné při dobrém snášení horečky usilovat o její „srážení“ nějakými „potivými“ preparáty. O tom je vždy nejlépe ponechat rozhodnutí lékaři.

Základním předpokladem k úspěšnému boji s organismu s infekcí je správná životospráva,

to znamená střídavý, spořádaný život člověka, s řádnou výdatnou, ne však nadmernou stravou. Včasné a dostatečné spánek, klidné spokojené zaměstnání, zejména střídání práce tělesné a duševní, provozování tělovýchovy a sportu, abstinence alkoholu, nápojů a kouření. Dojde-li k nákaze organismu choroboplodnými bacily pomáháme mu, zvláště v případě vyčerpání, některými biochemickými prostředky, které ničí, nebo alespoň zastavují růst bakterií, aniž by byly při vhodném dávkovaní na závadu organismu. Z nich nejdůležitější jsou dnes sulfaamidy, penicillin, streptomycin a pod.

Penicillin je přímo epochálním objevem. Bezpečně ničí citlivé naň druhy bakterií, jako dosud žádný jiný preparát. Nejvšak prostředkem universálním. Působí jen na některé bakterie. Někdy, zejména při nedostatečném dávkovaní, si naň bacily zvyknou a jsou vůči němu odolné.

Dnes ještě nemáme universální prostředek zhoubně působící na všechny choroboplodné bacily. Přiroda se statečně brání i nejrafinovanějším protiútokům člověka. Dnešní člověk má však již mnoho zbraní k boji s bacily a v budoucnu získá neochybně další.

Zdržení žalem a nesmírnou bolestí oznamujeme všem přátelům a známým truchlivou zprávu, že dne 10. 9. 1951 tragicky zahynul náš syn, bratr a vnuk Josef Derfler, nar. 29. 11. 1930 v Bocánovce na Volyni.

K věčnému odpočinku je uložen na místním hřbitově v Levíně, okr. Litoměřice.

Děkujeme všem, kdož ho doprovodili na jeho poslední cestě, zvláště pravoslavnému faráři, pěveckému sboru a všem dárcům věnců a kytic. — Kdož jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Truchlící rodiče, bratři, sestry, dědeček, babička a příbuzní

V hlubokém smutku vzpomínáme na naše drahého manžela a otce Vincence Máliku, nar. 10. 2. 1918 na Volyni, posledně bytem v Moskovštině, který padl v těžkých bojích u Dukly dne 23. 11. 1944. Již plných sedm let uplynulo od doby, co jsi odešel, avšak v našich srdcích žiješ.

Se stálou stejnou láskou a žalem vzpomínáme a nikdy na Tebe nezapomeneme.

Kdož jste jej znali, věnujte mu tichou vzpomínce.

Manželka a syn Mireček

S velikou bolestí vzpomínáme, že 26. listopadu t. r. uplynul rok od doby, kdy skončila svůj život po krátké nemoci v nemocnici v Žatci naše drahá Miluše Dandová, roz. Nováková, nar. 28. 6. 1921 v Hulci na Volyni.

Kdož jste ji znali, její dobré srdce a milou povahu, vzpomeňte s námi.

Manžel, matka, bratr, Mařenka a ostatní příbuzní

S bolestí vzpomínáme na den 29. listopadu 1950, kdy nás navždy opustila naše upřímně milovaná manželka, matka a babička Pavla Hajná, nar. 25. července 1887 v Dorohostaji České na Volyni.

Zemřela po krátké nemoci v nemocnici v Šumperku. — Věříme, že všichni, kdož jste ji znali a měli rádi pro její mírnou povahu a dobré srdečí, vzpomenete s námi.

Manžel, syn, snacha a vnuci

S nezměrným žalem a bolestí vzpomínáme na naše drahého manžela a otce Jana Musila, nar. r. 1913 v Horodyšči na Volyni, který padl v bojích za osvobození naší vlasti 27. 11. 1944 u Dukly.

Kéž je Ti lehká naše svobodná země skropená i Tvoji krví! — Vždy s láskou na Tě budeme vzpomínat a nikdy nezapomeneme.

Manželka a děti

„Blahoslaveni,

kterí v Pánu umírají“
Zjevení sv. Jana 14 kap. 13 verš

S bolestí v srdcích oznamujeme, že nás opustil náš milovaný Jaroslav Kulich, nar. 10. 10. 1910 v Lišti, okr. Luck na Volyni.

Zemřel náhle dne 22. 10. 1951 v Temenicech, okr. Šumperk. Prosíme všechny, kdož ho znali, aby mu s námi věnovali ve svých srdcích tichou vzpomínce.

**Truchlící manželka, děti, rodiče
sestra a bratři**

Dne 26. 6. 1951 odešla od nás navždy naše maminka, babička a prababička Antonie Simunková, roz. Krajbichová, nar. 8. března 1860 v obci Měšeno u Mělníka, odkud jako malé děvčete odejely s rodiči na Volyni. Přes 70 let žila v cizině a v r. 1947 vrátila se zpět do vlasti. Nebylo jí však dopřáno dlouho zde být s námi. Po dvou měsících nemoci zavřely se její oči navždy.

Odešla jste, ale v našich srdcích žijete stále. Kdož jste ji znali, vzpomeňte s námi. Nechť je jí země česká lehkou!

**Deery, zefové, vnučci s rodinami
a pravnucemi**